

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto VIII.

Ljubljana, 13. avgusta 1936

Štev. 32.

Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Tyrševa cesta št. 29/1. Poštni predal št. 345. Račun Pošne hranilnice v Ljubljani št. 15.393. — Rokopisov ne vračamo, nefrankirani dopisi ne sprejemamo.

Naročnina za četrt leta 20 Din, za pol leta 40 Din, za vse leto 80 Din. — V Italiji za vse leto 40 lir, v Franciji 50 frankov. v Ameriki 2 1/2 dolarja. — Naročnino je treba plačati vnaprej. — Za odgovore je priložiti znamko.

„Severna stena“

Skoro ne mine nedelja ne praznik, da bi ne brali o kakšni novi nesreči na planinah. Posebno Triglavsko severna stena je zahtevala že veliko žrtv, mladih turistov, pred katerimi je stalo življenje še kot bela nepopisana knjiga.

Vsakokrat, ko beremo poročila o takih nesrečah, nas srce zaboli. Mislimo na te mlade ljudi in mislimo na njihove starše, ki so zaradi svojih otrok prestali veliko gorja, ki so se v življenju morali marsičemu odreči, ki so zaradi otrok pretočili obilo solz in za svoje otroke prebdeli marsikakšno noč. V predzadnji številki »Družinskega tednika« smo poročali o dveh žrtvah v Savinjskih planinah in o dveh na severni steni Triglava. In danes poročamo spet o novi nesreči na severni steni. Eno mlado življenje je ugasnilo, drugi ponesrečenec pa se je zelo nevarno pobil.

In povejte mi, ljudje božji, zakaj je to dobro?

Res je, da je vsakemu narodu lahko v ponos, če ima pogumne sinove. Toda ta pogum mora imeti svoj cilj in mora biti pravilno usmerjen. S tem, da je na severni strani Triglava ugasnilo že toliko življenj, in s tem, da se je severna stena Triglava že tolikokrat poškopila s krvjo mladih in pogumnih ljudi, s tem ni nič ustvarjenega. To niti posamezniku niti celoti ni prineslo nobenih dobrin, s tem ni ustvarjeno nobeno veliko delo in s tem ni odstranjeno nikakršno zlo ali ovira. Severna stena je ostala naprej hladna in ponosna. Tudi v bodoče bo kot Moloh vabila v svoj hladni objem neizkušene in predrzne, tudi v bodoče bo nad njo lebdela senca smrti.

Mladi ljudje so si vedno želeli in si bodo želeli tudi v bodoče, da bi se lahko pohvalili s kakšnim predrznim dejanjem, z nečim, česar ne zmore vsak. Razpasla se je manija sportnih rekordov in manija, da se mladi človek tako rad ponaša z rekordi.

»Preplezal sem severno steno!«
Mislim, da bi bilo vsega tega že dovolj. Res je, da starši, ki imajo veliko skrbi, ne utegnejo paziti na vsak korak svojih otrok, ne morejo se z njimi zadosti pečati in velikokrat zaradi premajhnega stika z otroci nimajo na nje niti zadostnega vpliva. Zato bi tem več morala delovati na otroke ravno v tem pravcu družba in časopis.

Pri vsaki nesreči, tako na planinah kakor drugod, obširno poročajo časopisi, prinašajo slike o ponesrečenih in mrtvih ter ustvarjajo heroje. Mladi ljudje, ki to čitajo, si ravno tako želijo postati heroji, ravno tako si želijo preplezati severno steno in ravno tako se želijo pobahati med znanci in prijatelji s svojim pogumom in svojo drznostjo.

In to je napačno!
Takšnih herojev ne maramo in za takšno herojstvo se ne sme delati reklame, ne dajati vzpodbude drugim mladim, neizkušenim ljudem, da bi hodili po isti poti, ki ne ustvarja nič pozitivnega. Zadosti je drugih področij, na katerih mlad človek lahko pokaže svoj pogum, obenem pa si sam koristi in ustvari kaj koristnega tudi za skupnost.

Časopisje in vsak posameznik bi moral delovati proti takšnemu nesmiselnemu zapravljanju mladih življenj in prenehati bo treba z ustvarjanjem herojev na severni steni Triglava!

To se mi je zdelo potrebno povedati zaradi skupnosti in zaradi tistih staršev, ki bodo še dolgo in dolgo preklinjali tisto mrzlo steno, ki je zakrivila smrt njihovih otrok. Zaradi tistih ubogih staršev, ki so prišli ob svoje otroke, zaradi krivo usmerjenega poguma in popolnoma napačnega herojstva.

Haka.

Razgled po svetu

Kralj Edvard VIII. v Jugoslaviji

Angleški kralj Edvard VIII. je odpotoval 8. avgusta v spremstvu svoje suite iz Londona na počitnice. Odpotoval je incognito pod imenom vojvoda Lancasterski. Napotil se je v Jugoslavijo. Angleški kralj je že velikokrat slišal govoriti o lepotah naše zemlje, o lepotah Bleda, Plitvičkih jezer, in o našem morju s številnimi otoki, ki jih iz leta v leto obiskuje čedalje več tujcev. Angleški kralj je zato sklenil, da bo, čeravno je zelo zaposlen z važnimi državnimi posli, obiskal našo lepo zemljo. V ta namen si je dal urediti najlepšo angleško jahto »Nahleent«, s katero bo plul od mesta do mesta, od otoka do otoka, užival prirodne krasote naše zemlje, obenem pa bo na ladji, ki ima radiotelegrafsko postajo, opravljal vse svoje državniške posle ter bo v stalnih stikih z Anglijo.

9. avgusta je kralj Edvard VIII. preslopil na Jesenicah našo mejo. Na Jesenicah ga je dočakal in se z njim pristržno pozdravil Nj. Vis. knez-naměstnik Pavel, nakar sta v dvornem vlakcu nadaljevala pot do Kranja. V Kranju sta izstopila ter se odpejla v nekdanji Zoisov grad na Brdu, ki je sedaj letna rezidenca Nj. Vis. kneza-naměstnika Pavla. Angleški kralj je bil nekaj časa gost Nj. Vis. kneza-naměstnika Pavla in kneginje Olge. Proti večeru se je angleški kralj vrnil v Kranj in z vlakom nadaljeval svojo pot na morje.

Čeravno se ni vedelo, kje se bo angleški kralj vkrca na svojo jahto, so ga vendar pričakovali v Šibeniku. Da bo prišel kralj v Šibenik, so sklepali že iz tega, ker sta prišla v Šibenik poročevalca največjih angleških listov »Times« in »Daily Express«. In res, angleški kralj je prišel v Šibenik. Že zgodaj zjutraj je priplula v šibeniško pristanišče kraljeva jahta »Nahleent« v spremstvu rušilca »Grafton« in rušilca »Gloworn« ter male jahte »Leander«. Šibenik je bil ves v zastavah, na obali se je pa zbiralo čedalje več ljudi. Ko se je dvorni vlak ob trideset na devet zjutraj ustavil na šibeniški postaji, 150 metrov daleč od pristanišča, je pozdravila množica prihoda angleškega kralja z navdušenim klicanjem. Kralj se je takoj napotil na jahto v spremstvu svojih tajnikov. Ob enajsti uri dopoldne je jahta »Nahleent« odplula iz pristanišča ter se pred večerom usidrala v malem zalivu Tazerju.

Obisk angleškega kralja v Jugoslaviji je za nas velikega pomena. Pre-

pričani smo, da bo angleški kralj preživel na naših otokih in na našem morju nekaj res lepih dni ter da ta obisk angleškega kralja ne bo samo prvi in zadnji.

Za angleškim kraljem je dopotovalo v Jugoslavijo zelo mnogo angleških novinarjev, ki bodo obveščali svoje časopise o kraljevem potovanju ter o Jugoslaviji. Lahko torej pričakujemo, da bo angleško časopisje prineslo veliko slik in veliko opisov naših krajev. V zvezi z bivanjem angleškega kralja v Jugoslaviji pričakujemo veliko Angležev kakor tudi letoviščarjev drugih narodnosti.

Državlanski upor v Grčiji

V zvezi s splošno delavsko stavko, ki so jo v Grčiji napovedale sindikalne organizacije, je bilo pričakovati, da bo Grčija doživela politične neredne in

GRŠKI MINISTRSKI PREDSEDNIK, GENERAL METAKSAS JE PROGLASIL VOJAŠKO DIKTATURO V BORBI PROTI KOMUNISTIČNEMU PREVRATU

spopade med nasprotujočimi si političnimi skupinami. V zadnjem trenutku pa je vlada razpustila parlament, začasno ukinila ustavo in proglasila izredno stanje. Te svoje izredne ukrepe je vlada utemeljila z nevarnostjo, ki preti zaradi organiziranega komunističnega gibanja na Grškem.

Znano je, da je želel grški kralj Jurij II. po svojem prihodu v Grčijo imeti jasno sliko o političnem stanju v Grčiji. Zato so bile razpisane svobodne volitve. Pri teh volitvah so dobile glavne nasprotujoče si politične stranke (na eni strani liberalci, na drugi venizelisti) približno enako število poslancev, tako da so bili komunistični poslanci skoraj pri vsaki odlo-

čitvi v parlamentu jeziček na tehtnici. Ker pa so komunisti v Grčiji zelo dobro organizirani in so postajali čedalje bolj nevarni za vladno, je general Metaxas videl edino možnost za sedanjno konsolidacijo razmer pred novimi volitvami samo v diktaturi. Po odobrenju grškega kralja je general Metaxas proglasil izredno stanje. Uvedena je cenzura, prepovedani so vsi shodi ter izvršene številne aretacije. Aretirani so vsi komunistični poslanci, razen komunističnega voditelja Shlavena, ki je ubežal.

Voditelji grških strank so prosili pri kralju Juriju za avdienco ter so baje pred njim protestirali proti razpustitvi parlamenta.

Po poročilih iz Grčije vlada zdaj že popola red in mir. Vsa važnejša poslopja so zastražena, življenje teče normalno.

Grški ministrski predsednik Metaxas namerava kmetski in delavski stan organizirati v posebnih korporacijah. Ravno tako hoče organizirati tudi omladino v veliko nacionalno organizacijo po vzorcu fašističnih organizacij v Nemčiji in Italiji.

S poživljenjem narodne zavesti hoče Metaxas odvrniti mladino predvsem od komunizma, radi katerega je narodna zavest pri Grkih v zadnji dobi močno zaspala.

V vojaških krogih zelo živahno razpravljajo o tem, kako naj bi povečali in okrepili vojaško in civilno letalstvo. Letalsko ministrstvo je že pripravilo predlog za nakup več letal in svet grške Narodne obrambe ga bo odobril.

V finančnem ministrstvu pripravljajo predlog za redukcijo uradniških plač in tudi nekaj uradništva, da bi na ta način dosegli znižanje državnih davkov.

V Španiji nič novega

Po poročilih iz Casablance je baje odstopila vlada Jose Giralta in se je sestavila nova vlada pod predsedstvom Indalicioma Prieta. Vendar z ozirom na nasprotujoče si vesti iz Španije ne moremo vedeti, ali je to res ali ne. Vlada pravi, da napreduje, ravno tako tudi uporniki. Vlada se nadeja zmage, ravno tako tudi uporniki. Državljanška vojna pa se razvija z vsemi svojimi strahotami in po Španiji teče kri v potokih.

Francoska akcija za absolutno nevtiralnost v Španiji do zdaj še ni dosegla popolnega uspeha.

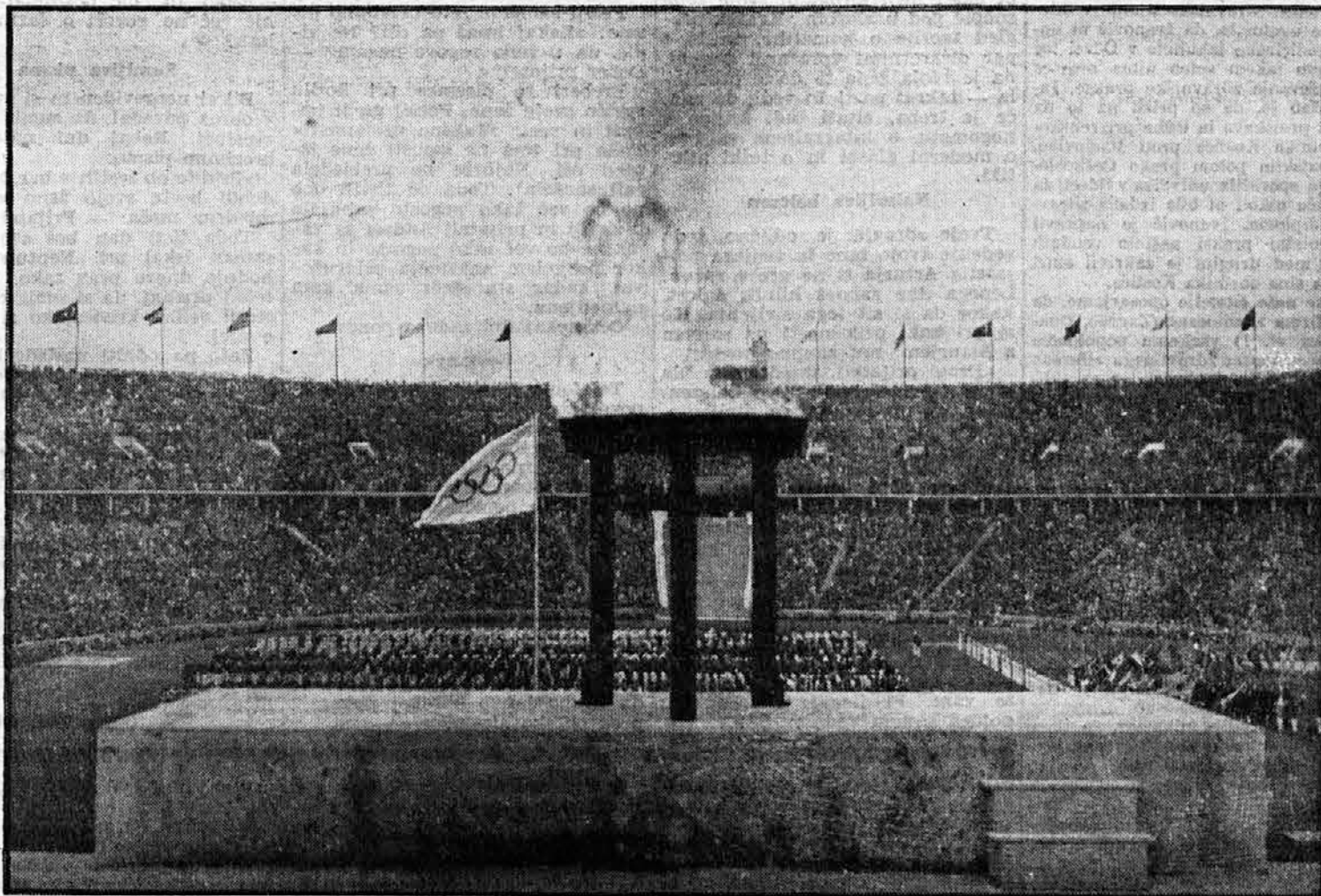
ZA ČASA ŠPANSKE REVOLUCIJE SO OBOROŽILI TUDI ŽENSKÉ

Francija in Anglija sta se izrekli za popolno nevtiralnost, deloma tudi Rusija, toda Italija in Nemčija zavzemata posebno stališče v tem vprašanju. Po nekaterih časopisnih vesteh obstoji celo nevarnost, da bi Nemčija v Španiji izkrcala nekaj svojih mornarskih čet ter intervenirala z oboroženo silo. Taka intervencija bi bila, razumljivo, zelo nevarna za mednarodne politične odnose. V Gibraltarju je prišlo do spopada med vladnimi in uporniški ladjami. Vladino brodovje je močno obstreljevalo tudi utrdbe upornikov v Maroku. Drugače, v Španiji nič novega.

Položaj v Bolgariji

Položaj v Bolgariji je zelo nejasen. Parlamentarne skupine ne morejo delovati složno, močno se pa širi gibanje, ki ga vodi bivši ministrski predsednik Cankov, ki si želi diktatorskega režima in ga zagovarja.

Bolgarski kralj Boris se nahaja zdaj v Berlinu, kamor je spremlj svojo soprogo bolgarsko kraljico v sanatorij zaradi operacije. Do kraljevega povratka torej ni pričakovati v Bolgariji spremembe. Sedanji ministrski predsednik Kjuzeivanov si prizadeva, da bi notranje politične razmere spravil v red, toda dobro poučeni politiki trdijo, da mu to ne bo uspelo in da bo brez dvoma prišlo do diktature pod vodstvom bivšega ministrskega predsednika Cankova.

VELIČASTEN POGLED NA OLIMPIJSKI STADION, NEPREGLENE MNOŽICE IN OLIMPIJSKI OGENJ MIRU.

Marcel Allain in Pierre Souvestre:

Krivnostni Fantomas

Detektivsko - kriminalni roman

24. nadaljevanje

Chalek se je sklonil nad njo in postal še bolj bled.

»Strašno!« je vzkliknil. »Prepričajte se sami, gospod Juve; obraz je vendar popolnoma iznakažen, ves obžgan je...«

»Gospod komisar, ga je prekinil Michel, držev v roki robček, ki je bil namazan s smolasto gmo.

»Kaj pa je to?« je vprašal Fandor. »S smolo namazan robček, je mirno odgovoril Juve. »Morilec ga je po svojem strašnem dejanju zažgal in vrgel žrtvi v obraz. Saj menda vidite opekline po obrazu. Samo to vprašanje me še mori, kako je ta nesrečnica prišla v hišo in kdo jo je...«

Obrnil se je k Fandorju in tiše nadaljeval:

»Nerazumljivo je tudi to, kdaj je morilec opravil svoje delo; pred uro dva bila vendar še midva v tej sobi. Preden pa utegnem najprejnejši vlogi, tako temeljito razbiti tole jekleno kaseto, mora miniti najmanj dobra ura!«

Nekaj minut je bilo vse tiho. Fandor je strmel v Chaleka, ki je bil vidno razburjen; Juve je napeto razmišljal, Michel pa, ki se mu seveda še sanjalo ni, da sta prebila oba moža vso noč v tej sobi, je bil miren.

Potegnil je Juva za rokav in mu šepnil:

»Ali ne boste doktorja aretirali?« Ker Juve ni takoj odgovoril, je mislil Michel, da je pritrdil, zato je zbrulil Chaleka:

»Nikar se ne onegavite! Fovejte nam resnico!«

»Resnico?« je ogorčeno vprašal Chalek.

»Da! Dovolj je te komedije. Povejte nam po pravici, kaj se je tu zgodilo!«

»Rekel sem že, da ničesar ne vem!«

»Kdo bi vam le to verjel? Saj se ne boste izmuznili... Ne bodite vendar tako otročji... Ne tajite!«

Juve ni prekinil svojega agenta; zdelo se je, da je preveč zamišljen. »Sveča nebesa, povedal sem vam resnico, drugega pa res ne morem...«

je zajekal doktor Chalek.

»Torej niste ničesar slišali, prav ničesar, čeprav ste komaj tri metre stran v sobi spali?« je dalje šil Michel vanj.

»Ne, prav ničesar! Pozno v noč sem delal... potlej sem pa legel... ne da bi kaj sumljivega opazil... Stojte! Zdaj se spomnim, da sem proti jutru ališal nekakšen sum...«

»Torej vendar!«

»Toda to ni nič važnega!... Takoj, ko sem ališal sum, sem vstal in preiskal vso hišo...«

»Ah, kaj pravite!«

»Lahko vam dokažem. Ko sem spet šel v svojo delovno sobo, sem pisal pismo... saj se tam leži... potlej sem spet legel... Kdaj so vas pa obvestili o umoru? Ležal sem še v postelji, ko je zapel hišni zvonec... zdi se mi, kakšnih dvajset minut po tem, ko sem odšel iz sobe...«

Michel je bil čedalje bolj prepričan o Chalekovi krivdi, zato je kar nadaljeval:

»Prav, kljub temu vam moram povedati, da je vse to postranskega pomena... Popolnoma nemogoče je, da bi morilec ne bili slišali... Lažetel!«

»Ali naj tega moža aretiram?« je tiho vprašal Juve.

»Gospod govori čisto resnico!... tako je...« je vdano zamrmral Juve.

Komisarjevo zaupanje je vrnilo Chaleku pogum.

»Gospod komisar, vi mi torej verjamete? Ali mi boste tudi pomagali, da se izmažem iz te strašne neprijetnosti?«

Juve je molčal in pogledal brezupno Fandorja. Doktorjeva izpoved se je na las ujela s njunim opazovanjem.

Michelu ni šlo v glavo, zakaj se je Juve še zmerom obotavljal.

Da bi čimprej končal to mučno zadevo, je vprašal Juva:

»Kaj ukazuje, gospod komisar?« Juve je namesto odgovora samo skomizgnil z rameni.

»Doktor, je naposled spregovoril, prosim vas, da ostanete danes predpoldne doma. Jaz bi mahnem zdaj na policijsko ravnanje in bom ukrenil tam vse potrebno, da pride brž kakšen strokovnjak, ki bo fotografiral sobo. Sam se bom šele kasneje vrnil; takrat bom temeljito preiskal vse, in takrat bom potreboval vas!« Michel, vi ostanete pri gospodu doktorju Chaleku... Mene pa, gospod doktor, dajte oprostiti!«

Brez pozdrava, navidez ves zmeden, je stekel Juve iz sobe in potegnil Fandorja za seboj.

Na cesti je poklical taksi, ukazal šoferju kam naj vozi, in vstopil s Fandorjem vred v avtomobil. Šele takrat si je obrišal potno čelo in trdno pogledal svojemu prijatelju v oči:

»Nerazumljiva dogodiščina; ta skrivnostni umor bi bil še Fantomasu v čast!«

XXXI

Loupard besni

Okoli desetih predpoldne je bilo, ko so pridrveli cestni prodajalci sadja, od policije pregnani iz mesnega središča, po cestah de la Charbonnière, de la Chartre in de Goutte d'Or, vračajoči se domov.

Loupard, ki je po malem pohajkoval po cestnem hodniku, je segel v košaro mimo drvečega vozička in zagrabil pest češenj, iz drugega pest jagod... Niti eden izmed prodajalcev si ni upal ziniti besede, zakaj vsak je le predobro poznal Louparta in njegovo moč.

Naposled je prišel naš dični Loupart do »Zelene opice«, kjer je stara Toulouche imela razstavljene na dolgi mizi ostrige in rolže.

Ko je starka zagledala Jozefinino ljubico, ga je ljubeznjivo povabila na poskušnjo.

»Apaš je s tekom posrkal pol tuceta ostrig, ne da bi stari ženici privoščil eno samo besedo.

»Nu, kako tekne?«

»Še gre...«

Mati Toulouche ga je zvedavo opazovala. Ni se zdel slabe volje, zato je hotela izriniti to priliko, da se z njim o neki važni stvari pomeni.

»Loupard!«

»Kaj bo dobrega, mati...?«

»Rada bi se s teboj pomenila. Zdaj naju nihče ne sliši.«

»Za kaj pa gre?«

Starka je skrivnostno zapotegnila obraz:

»Sicer za nič posebnega, utegne pa biti vendar zelo važno...«

»Nikar ne mlati prazne slame; rajši povej kaj bi rada,« je nadaljeval apaš. Starka ni odgovorila, temveč mu je samo namignila.

V tistem trenutku se je namreč zalisišalo ropotanje lesenih koles po zverženem tlaku.

»Avtomobil na ročni pogon,« je emehljaje se pri pripomnil Loupart. Precej na to se je pojavil pohabljeni prosjak, siromak brez nog, ki se je v svojem »ročnem« avtomobilu prevažal po vesoljnem Parizu in živel od miloščne dobrodušnih Parizanov.

»Cuj, avto!« je dejala stara Toulouche. »Za nekaj trenutkov moram v skladišče; dotlej pazi na moje stvarile!«

Stekla je na svoj dom in Loupart je šel za njo.

Komaj je zaklenila vrata, je začela: »Dolga Ernestina kuha strahovito jezo nate!«

»Naj! Ne bojim se je — in tudi če mi grozi, se ne zmenim. Naj le poskusi...«

»Ne, saj tako ne misli; samo strahno za malo se ji zdi, da si jo ondan vrgel iz krme.«

»Pošteno si je zasužila; z vohuni se je bratila.«

Starka ni bilo kdo ve kaj do tega, da bi rekla Ernestino čast, šlo ji je predvsem za to, da bi Loupart dovolil Ernestini spet zahajanje v krmo.

Zato se je vneto ogrevala zanjo: »Saj ne drži z vohuni! Pridna in zanesljiva je, da malokatera tako...«

Loupard se je molče sprehal po sobi in si ogledoval dragocene in manj dragocene predmete, ki jih je »kopulja« nagrmadila v svoji sobi. Zdajci je opazil ovratno iglo z dragocenim briljantom, ki je bil ceneno vkovan v srebro.

Ko sta se starka in apaš nekaj časa pripravala zastran cene, ji je vrgel Loupart dvajset frankov na mizo, si zataknil iglo v ovratnico in odšel.

Prišel na križišče cest de la Charbonnière in de Chartre, se je zaletel v moža, ki se je sprehal po hodniku in mirno kadil debelo smotko.

»O, ti si, Barbu? Kakšen pa si?« je vzkliknil in se ni mogel vzdržati smeha.

Znameniti vodja roparskih tolpe, ki ga je sleherni človek poznal po razmršeni bradi in dolgih malomarno počesanih laseh, je bil gladko obrt in rdeče našminkan. Na glavo si je poveznil mehak zelenkast klobuk, kockasta obleka je pa kar visela na njem.

Zdeto se je, da je sam s seboj prav zadovoljen.

Loupard ga je meril s hudobnim pogledom:

»Bržčas se ti je pamet skisala? Ali si mar v svojih tičjih možganih ne moreš misliti, da takšna šmasta maskarada še bolj v oči bode? Puhleži neumne!«

Ves skrušen je hotel Barbu oditi, toda Loupart ga je zadržal:

»Povej mi rajši, kaj je z malim Minilom?«

»Z nami je...«

»Pravi! Priskrbi mu za železniško zadevo!« Studentovsko obleko...«

»Drži, je zamrmral Barbu in hotel oditi.

»Kakaj, hudiča! Kje pa gori? Kdaj bo zadeva zrela?«

»V noči od sobote na nedeljo, čeprav je Tonnellier profl...«

Loupard se je brž ozrl, če bi ne ugledal v bližini kakšnega sumljivega človeka. Potem je šepnil Barbuju na uho:

»Ali je kraj težko najti?« Barbu je začudeno zapotegnili obraz, zato je Loupart samozavestno pripomnil.

»Ne vprašam zaradi sebe, temveč zaradi naših ljudi; Bog ve ali se bodo znašli...«

»Zamenjava je izključena,« Barbu je hotel še na dolgo in na široko povedati svoje mnenje, toda Loupart mu je grobo presekala besedo:

»Več te nisem vprašal! Podrobnosti so moja stvar...«

Loupard je prijel Barbuja še enkrat za roko:

»Vsi naj potujejo v prvem razredu...«

»Kotiko nas pa bo?«

»Pet ali šest...«

»Z dekletom vred?«

»Samo moja se pelje z nami... Bodí prepričan, da se ne bomo dolgočasili,« je še dejal, prikimaval v pozdrav in jo ubral dalje. Zavil je na prvem vogalu v ulico de la Goutte d'Or. Tam je stopil v razmeroma elegantno hišo; stopnišče je bilo do prvega nadstropja pokrito s preprogami. Ko je šel mimo vratara, mu je zaklical:

»H Jozefini grem...«

V petem nadstropju je Loupart pozvonil pri malih vratih, počakal malo, ker se pa ni nič zganilo, je pozvonil še v drugo in še v tretje. Nič! Tole je naposled s pesni po vratih, vendar mu ni nihče odprl.

»Vraga, kaj pa to spet pomeni?« Ker je mislil, da je Jozefina morda

pri kakšni sosedu, je začel glasno klicati:

»Jozefina! Kje pa tičiš?«

Nekaj sosed je radovedno pomolilo glave skozi vrata.

Loupard je spoznal veziljo Guinonovo, ki se je večkrat zgrajala, kadar je ostajal čez noč pri svoji ljubici.

»Kje je Jozefina?« je trdo vprašal prestrašeno žensko.

»Snoči jo je strašno želedec bolel,« je zajekljala; »od takrat je nisem nič več videla. Morda je odšla v bolnišnico... nekaj sličnega sem slišala... Drugega vam res pri najboljši volji ne morem povedati.«

Na sosednem pragu se je zdajci prikazala Julija, groba ženščina.

Loupard je stekel k nji in jo prijel za roko:

Deklina, še na pol pijana, se apasa kakopak ni bala kakor vezilja, zato je z zapitim glasom zakikrikala:

»Ne vem. Ko sem se včeraj zjutraj okoli štirih vrnila domov, sem slišala v njeni sobi tarnanje in vzdihovanje. Vstopila sem in uzrla Jozefino, kako se zvija v krčih, kakor da bi...« Julija je pri teh besedah zdajci obmolknila.

Loupard jo je nadrl:

»Na dan z besedote!«

»...kakor da bi bila zastrupljena,« je z brezbarvnim glasom zamrmrala Julija.

Novica ni šla Loupartu nič kaj do živega.

»Kaj se je potlej zgodilo z njo?« je zarentačil.

»To ti bo pa že »Rdečelaska« povedala. Jaz se nisem več menila za njo.«

Medtem ko je Julija zaloputnila vrata, je izzivalno stopila pred Louparta kakšnih petdeset let stara ženska, kričaje našminkana, živordeš las in oblečena v samo spalno srajco:

»Kaj smo hoteli... Jozefina je bila na smrt bolna, pa smo svedeva poklicali rešilni avtomobil...«

Loupard se je zadržal:

»In kje je zdaj?«

»V bolnišnici svetle Katarine, soba 22... Če hočeš natanko vedeti...«

Loupard je besnel: »Proklete babure morajo imeti povsod svoj nos! Kako ste le mogle Jozefino poslati sredi noči v bolnišnico, ne da bi mene vprašale?«

»Ali bi ji jo mar morale pustiti ckniti...« je zavpila »Rdečelaska«.

Besen je zavihel Loupart roko.

Toda udaril je samo v prazno, za-

DVOJNI UŽITEK

Potovanje in K&K BONBONI PROIZVOD: UNION ZAGREB

kaj stara se je gibčno umaknila in stekla v svojo sobo.

Preklinja je odkreval apas stopnicah. »Tako gotovo, kakor mi je Loupart ime, bo Jozefina prej odšla iz bolnišnice, preden bo petelin zapel!«

Nekaj minut pozneje je bil že pri »Zeleni opici«. Stari Korn, ki mu je zaupal svojo namero, da bo Jozefino odpeljal iz bolnišnice, mu je z njemu lastnim mirom odvrnil:

»To pa ne bo šlo, dragi prijatelj. Dances sploh ne smejo obiskovalci v bolnišnico. Boš že moral do jutri počakati.«

Ko je opazil, kako nestrpen je postal Loupart, je tiho ponovil:

»Jutri boš lahko stopil tja... med dvanajsto in tretjo... samo jutri...«

Potlej je glasno dodal:

»Ali hočeš šilke žganja, Loupart?«

»Vrag te naj vzame z žganjem vred!« je divje zarentačil apaš in zahteval pisemski papir.

Sedel je prav k tisti mizi, kjer je ondan narekoval Jozefini pismo za Juva. Ko je sklenil pisanje, je poklical brezopnega berača, ki je še zmerom čepel na svojem vozilu pred vrati matere Toulouche:

»Odnosi to pismo v bolnišnico svete Katarine; pa naglo vozi, razumeš, dobiš mastno napitnico.«

Ko je ubažec oddrhal s svojim košljem, ga je skoraj prevrgel prodajalec časnikov, ki je na vse grlo vpil:

»La Capitale!... Posebna izdaja!... Skrivnostni umor v Frochotu!... Iznakaženo žensko truplo!«

Ko je smrkolin prišel do Louparta in mu ponudil list, ga apaš še za mar ni imel, temveč se je stisnil v kot.

Ponovno znižujemo cene

2985-1132

Za odpočitek nog, lahek, udoben in eleganten letni čevljiček iz belega lanenega platna. Ponovno smo mu znižali ceno od Din 49— samo na Din 39—.

5905-3141

Eleganten čevljiček za letno toaletto. Kombinacija rjavčega semisa in drap meliranega lanenega platna, z visoko peto in usnjanim podplatom. — Ponovno znižana cena od Din 59— samo na Din 35—.

5945-3134

Eleganten čevljiček za letno obleko. Kombinacija semisa z lanenim platnom. Napravi nogo majhno in elegantno. Čeprav je že znižan od Din 69— na Din 59—, smo mu ponovno znižali ceno samo na Din 39—.

Rata

»Stara stvar« je zamrmral predse, »zadevo že poznam!...«
»Oho!« je nadse začudeno zagodel oče Korn. »On že to ve?«...

XXXIII

V bolnišnici svete Katarine

Maufil, ravnatelj bolnišnice je sprejel kriminalnega komisarja z najljubšeju-bezvišnim nasmeškom, ki ga je zmogel:

»Bodite prepričani, gospod Juve, da si davi še sanjali nisem upal, ko sem prošil policijsko ravnateljstvo za nekaj kriminalnih uradnikov, da boste vi sami prišli zastran take malenkostne zadeve...«

Juve ni bil prijatelj gosposkih vjudnostnih fraz, zato je kratko odgovoril: »Bržčas vam ni znano, da prihajam vsako jutro s svojimi kolegi vred na policijsko ravnateljstvo k »raportu!«...«

»Pač, pač, vendar...«

»Dovolite, da vam povem: gospod Harvard nam je davi pri raportu prečital vaše pismo, ki v njem omenjate nekega človeka, ki ga že dva dni ne-istrpno iščem. Gre namreč za apaša Louparta! Zdaj boste menda pomirjeni, ker sem sam prišel...«

Ravnatelj je hotel znova začeti s komplimenti, toda Juve ga ni pustil do besede:

»Za kaj gre prav za prav, gospod ravnatelj?«

»Nič posebnega ni. Ali poznate mar našo bolnišnico?«

»Ne! Bil sem sicer že v nekaj sobah, toda...«

»Gospod Juve, včeraj zarana so torej prinesli na interni oddelek neko bolnico z močno vročino, ki se je zdelo zastrupljena... Natančna preiskava je potrdila domnevo. Ženska je pri eprejemu povedala, da se piše Jozefina Ramot, da stanuje v ulici de la Goutte d'Or, toda vse to še ni nič čudnega...«

»Tudi meni se ne zdi,« je odgovoril Juve.

»Naj vam povem dalje: še istega dne, ko smo jo sprejeli, je prišel okoli enajstih predpoldne neki sel, ki je po vsaki ceni zahteval, da bi oddal pismo pri priči bolnici. Naše geslo je, da bolnikom v vsakem oziru ustrezamo, zato je sluga odnesel pismo takoj na oddelek...«

Ravnatelj se je prekinil, vzel iz miznice zmečkan pisemski ovitek in ga ponudil Juvu:

»Bolnica, ki jo je prav takrat dajala huda vročina, je precej segla po pismu, vendar ga je pri priči vrnila s tako prestrašenim obrazom, da se je celo nadzornica zdržila. Naposled je spet zahtevala pismo in ga tudi prala; zdajci je pa tako obupno kriknila, se vzbela v postelji in se začela vesti ko iz uma... Strežnice so ji ho-tele pismo iztrgati iz rok, toda dekle se je na vse kriplje otepala. Niti asistentu, ki so ga poklicali na pomoč, ni hotela dati pisma...«

Ravnatelj si je malo odpočil, toda Juve ga je silil naj pripoveduje dalje.

»Nu, in potlej, gospod komisar, se je zgodilo nekaj čudnega: dekle je nepričakovano izjavila, da ne bo ostala niti sekunde več v bolnišnici! Po vsaki ceni je hotela oditi domov. Ker je pa imela hudo vročino, bi pomenil odpust iz bolnišnice zanjo gotovo smrt... Ko ji je potlej asistent dobrodušno prigovarjal in se naposled skliceval na predpise, da smejo bolniki zapustiti bolnišnico samo zjutraj po prvi preiskavi, je začela tako besneti, da je bila vsa dvorana pokoncu. Vpila je na vse grlo, da je ne more nobena sila na svetu — zoper njeno voljo — prisiliti, da bi ostala še dalje v bolnišnici!«

Takrat se je posvetila zdravniku rešilna misel: poklical je mene. Stekel sem v dvorano, pomiril bolnico in ji tako dolgo prigovarjal, da mi je dala pismo... Nate ga!

Juve je vzel ovitek in izvlekel pismo iz njega. Okorna pisava je jasno pričala o neolikanosti pisca:

»Pri tebi sem bil. Nisem te našel. Ne delaj norosti! Prav tako malo si

bolna, ko jaz. Samo to ti rečem: pri priči zapusti bolnišnico in pridi domov, sicer ti poženem jutri med urami obiska dve krogli med rebra in ti za večno zavežem jezik...«

Ko je Juve prebral to grozljivo pismo, si ni mogel kaj, da ne bi izrazil svoje radosti:

»Imenitno! Stvar je v redu!«

»V redu?« je začudeno vprašal ravnatelj.

»Da, meni je zadeva popolnoma jasna...«

»Vi torej veste, kaj se tu dogaja?«

»Da... toda prosim vas, pripovedujte dalje...«

»Sem že pri kraju. Lahko si mislite, da se mi je naposled posrečilo izvedeti od dekleta piševo ime: njen ljubček je in za Louparta se piše. Z dušo in s telesom mu je vdana... Ta tič je vsega zmožen, in bi jo utegnil mirno umoriti. Dekle je sama prepričana, da jo bo Loupart ubil, če bo še jutri tu...«

»Ali ste ji mar rekli, da ste poskrbeli za primerno varstvo?«

»Kakopak! Rekel sem ji, da se v bolnišnico ne da priti tako enostavno kakor v kakšno krčmo; rekel sem ji tudi, da bomo vsakega obiskovalca posebej preiskali. Naposled sem ji še zatrjeval, da jo je njen ljubček hotel bržčas samo prestrašiti, in da prav gotovo ne bo svoje grožnje uresničil. Razen tega sem ji dobroholno prigovarjal, naj vendar ne zahteva od nas, da jo pošljemo v smrt...«

»In kakšen je bil njen odgovor?«

»Prav za prav ni ničesar odgovorila. Ko se je kolikor toliko pomirila, je bila popolnoma izčrpana in je samo še nekaj nerazumljivih besed dahnila. Razumel sicer nisem vsega, zdi se mi pa, da se Loupartove grožnje tako zelo boji, da jo vsa policijska straža skupaj ne bi mogla pomiriti!...«

Juve, ki je ves čas opazoval ravnatelja, se ni mogel znebiti občutka, da se mož nekam naslaja nad tem zanimivim slučajem, in da ni v njem kdo ve kakšnega sočutja z Jozefino. Zato ga je še enkrat preskusil:

»Zadeva je prav gotovo resna; pri bito je samo to, da zaupajo takšna dekleta res samo sebi. Vse vaše lepo prigovarjanje je bilo prav gotovo zaman... sicer pa pustiva to. Kako ste si vi, gospod ravnatelj, zamislili varnostne ukrepe?«

»Ali mi ne bi hoteli prej še povedati, zakaj se vam zdi stvar z grozljivim pismom »v redu?«

Juve je nekaj časa razmišljal, potlej je pa dejal:

»Da bi vam to pojasnil, bi porabil preveč časa — in tudi tako važno ni. Samo to vam bom zaupal, da je ta Jozefina še nedavno sporočila policijski važne stvari o svojem ljubčku. Morda je on to izvedel in se zdaj boji, da bo dekle v bolnišnici kaj izblebetal... Dovolj je torej vzroka, da jo silijo, naj se vrne pri priči domov. Juve se je priklonil, obrnil nekajkrat pismo in ga naposled vtaknil v žep.

»To pismo obdržim, gospod ravnatelj. Važen dokaz mi bo... čeprav ostane naposled samo pri grožnji. Loupart vendar ne bo mogel utajiti hudobnega namena...«

»Ali se vam zdi sploh mogoče, da bi utegnil ta preteti lopov svojo grožnjo uresničiti?«

»Ali vi niste o tem prepričani, gospod ravnatelj?«

»Priznati moram, da prisodim takšnemu nepridipravu najpogostejše dejanje. Ker je pa svoje hudobne namene prej sporočil, sem prepričan, da ga bomo lahko ukrotili...«

»Vi pač mislite, da je za policijo igračka, če je treba koga ubraniti hudodelstva? Pošteno se motite, gospod ravnatelj! Ali se vam sploh sanja o neštetihih predpisih zastran »varstva osebne svobode«, ki nam vežejo roke? Takšen človek, kakršen je Loupart, ki piše takšno grozljivo pismo, bi resda moral priti pravici v roke. Aretirati bi ga moral kjer koli ga najdem, toda povelja za to nimam...«

Ponovno znižujemo cene

49/39

62895 - 9193

Najnovejši model. Čevljički iz belega lanenega platna, modro kariran vzorec. Prej so stali Din 49—, sedaj samo Din 39—.

59/39

1125 - 0521

Eleganten čevljiček na zadrge iz belega panama, kombiniran z lakom. Ponovno smo mu znižali ceno od Din 59— na Din 39—.

59/39

1195 - 9552

Za družbo za popoldne in zvečer. Kombinacija lanenega panama in modrega semiša. Znižana jim je že itak nizka cena Din 59— na Din 39—.

Rata

MALI OGLASI

Male oglase socialnega značaja računamo po 25 par za besedo, trgovske in podobne pa po 50 par za besedo. Prekladi in trgovsko-obrtniški oglasi, ki nimajo prodajnega značaja, stanejo po 1 Din za besedo. — Za vsak mali oglas je treba še posebej plačati davek v znesku 150 Din. Kdor želi odgovor, dostavo po pošti ali če ima oglas šifro, mora doplačati še 3 Din. — Mali oglasi se plačajo vedno vnaprej, in sicer po poštni nakaznici, po poštni položnici na ček račun »Družinski tedi-nik« uprava, Ljubljana 15.393, ali pa v znani-kah obenem z naročilom.

Informacije

Vsaka beseda 1 Din. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

CERKVENE ZADEVE (poročne, ločitvene, pogrebne, takse, biskupije...) pojasnjuje J. Voda, Ljubljana, Medvedova. — 4 pisemske znamke.

POPOLNE SERIJE jugoslovanskih znamenj kupim. Ponudbe z označbo cene in količino serijski na upravo lista pod »Samo prvovrsten filatelistični material«.

INTIMNI ZENSKI KOLEDAR, velikost notesa, 180 strani, mora imeti vsaka dozorila žena, da se pouči, kako se lahko brez fizične ali moralne škode na versko in medicinsko neoporečno način trajno izogiba spočetju. Po povzetju Din 20—. Zaloga v Ljubljani: Kati Voda, Medvedova 8; dobi se tudi v Učit. knjigarni in v trafikah nasproti »Rit«, Slamiča in v trafikah na Tyrševi c. 53.

POTNIKA Z AVTOM, ki potuje po Sloveniji in se ustavlja tudi po vaseh, prošim za obvestilo, če lahko vzame s seboj sopotnika in koliko računa kilometer. Dopolne prošim na upravo pod »Reklama akcij«.

Dopisovanje

Vsaka beseda 25 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

SIMPATIČNA DAMA, v življenju nesrečna, želi znanja za dobro situiranim gospodom, ki bi ji bil pripravljen pomagati. Samo resne ponudbe na upravo »Družinskega tednika« pod šifro »Samostojna«.

MLADENKA, stara 26 let, želi resnega znanja z gospodom, starim do 30 let. Le resne ponudbe na upravo »Družinskega tednika« pod »Varana v ljubezni«.

MLADENIC star 29 let, srednje postave, znanja, samski, želi znanja z mlajšo gospodično. Ponudbe pod šifro »Sigurna eksistencija«.

MLAD SIMPATIČEN GOSPOD si želi znanja z ravno tako simpatično gospodično iz boljše družine, staro 20 do 25 let. Pogoj dobra vzgoja, plemenit značaj in inteligencija. Ponudbe na »Družinski tedi-nik« pod šifro »Simpatično dekle«.

ZNANJA ŽELI po dopisovanju mlad gospod, srednje postave, muzikalen, s sigurno bodočnostjo, z mlajšo gospodično, z nekaj kapitala v svrhu kasnejše ženitve. Cenjene dopise na upravo lista pod šifro »Hrepenenje«.

Stanovanje

Vsaka beseda 25 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

SOBO išče soliden gospod, lepo opremljeno, svetlo in zračno, v centru mesta, po možnosti tudi z uporabo kopalnice. Ponudbe na upravo pod »Strogo separirano«.

STALNO STANOVANJE iščejo tri odrasle osebe; večjo sobo, kuhinjo, shrambo in priklino. Naslov v upravi »Družinskega tednika«.

Remington

15 novih modelov vodi zopet na trgu pisalnih strojev

Prodajamo tudi na dolgoročno odplačilo po nepovišanih cenah

Remington model »Junior« je mali v kovčegu, lepo opremljen — družinski — potniški in pisarniški stroj. Nizka cena dovoli vsakomur, da si ta pisalni stroj takoj nabavi. Zahtevajte ponudbo, prospekte in neobvezno predavanje od:

Gen. zast. Remington tvornice tt. **MATADOR**, Zagreb, Ilica 5
Zastopnik za Ljubljano in okolice: Ivo Klarič, Ljubljana, Kolodvorska 28/II.
Razstava in prodaja strojev: Tehnik, J. Banjai, Ljubljana, Miklošičeva 20
Tel. 34-19

POZOR GOSPODINJE!

Najceneje
ste postreženi s
KURIVOM
pri trvdki

RUDOLF VELEPIC

trgovina s kurivom
LJUBLJANA VII.
Sv. Jerneja cesta 25
TELEFON 2708

Prvi poskus
stalni odjem)

Najboljša oblačila

v odlični izdelavi kakor lister,
kaša, buret itd. kupite izredno
poceni pri

PRESKERJU

Sv. Petra c. 14

Tudi Vi

SI ŽELITE ZNANJA, ŽELITE KAJ KUPITI ALI KAJ PRODATI.

DO VSEGA TEGA PRIDETE NAJLAŽE IN NAJHITREJE POTOM MALIH OGLASOV V »DRUŽINSKEM TEDNIKU«.

ČE ŽELITE KAKSNIH POJASNIL ZA STRAN NASIH CEN ALI PA ČE IMATE KAKRŠNOKOLI DRUGO VPRAŠANJE GLEDE NASIH MALIH OGLASOV, PIŠITE NA OGLASNI ODDELEK »DRUŽINSKEGA TEDNIKA«. ODGOVORILI VAM BOMO TAKOJ IN POPOLNOMA BREZPLAČNO.

Zapomnite si še to:
NAŠE CENE SO ZMERNE IN ČASU PRIMERNE.